

REPORTAJ

Alexandru Andrieș

1. Strada mișuna de oameni care circulau veseli spre Centrul Exhibiționist 7 unde renumitul om de artă Andrieș Alexandru dădea astăzi un spectacol în premieră intergalactică, la care erau invitate toate formele de viață existente din galaxia noastră și chiar din alte galaxii. Presa vorbise despre o nouă formă de exprimare artistică care avea să distrugă toate barierele existente pînă atunci din cauza sistemelor diferite de receptare.

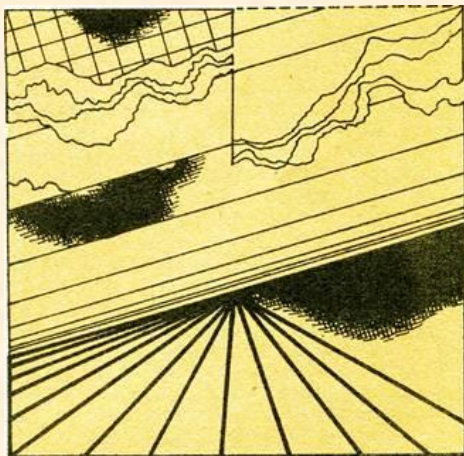

Un interviu cu maestrul Andrieș Alexandru fusese difuzat, din care reieșea că binecunoscutul savant muncise trei ani pămîntești la realizarea spectacolului și că folosisese două sute de supercalculatoare și un teropallan cu uraniu pentru clasarea, combinarea, interpretarea și finalizarea datelor care alcătuiau „unica explozie de artă într-adevăr universală”, după cum se exprimase artistul. Într-un aeroglisor negru care se distingea din mulțimea aeroglisoarelor, Ofelia încerca să se desprindă cumva din șuvoiul mișcător și să ajungă prima la Centrul Exhibiționist 7, unde avea locul rezervat chiar lîngă maestru. Pentru acest eveniment își scosese pentru 24 de ore bunica și mama de la Combinatul Universal de Congelare a Materiei Vii și a Rudeilor, pe scurt Cucmîvîrî, tot cu ajutorul unui permis special eliberat la cerea lui Andrieș Alexandru. Atît bunica cît și mama priveau uimite în jur, în timp ce Ofelia spunea:

– Sper să ajung la timp, of Doamne, Doamne.

2. Centrul Exhibiționist 7 era plin pînă la refuz. Noroc că Andrieș Alexandru prevăzuse asta și dublase numărul de locuri prin diviziune pară, metoda Wallenstein-Holtz aplicată metalelor. Saturnienii, venusienii, uranienii, mantrasalemii, mișcuricii, belerenii, clorofilienii, pămîntenii, Ofelia,

bunica ei, mama ei, toți așteptau. Andrieș Alexandru îi zîmbi maiestuos Ofeliei și la privirea ei de răspuns, apăsă pe un buton. Un urlet imens, de frenetică bucurie, se înalță deasupra Centrului Exhiționist 7: o macara apăruse, luminată feeric de 35 de reflectoare cu lasere de tip TOPOLOGU, racordate în prealabil la programul spectacolului și modificate în acest sens, prin înlocuirea rubinului cu becuri de 75 de

Desen de ALEXANDRU ANDRIEȘ

wați, pentru economie. Macaraua începuse să-și legene ușor cîrligul aninat de splendidul lanț, într-o mișcare grațioasă și plină de farmec care aduse lacrimi în ochii bunicii Ofeliei:

– Pe o macara de-asta lucra și bunică-tu, of, of, of, sârcul, ce s-ar mai fi bucurat și el să fie aici.

Ofelia privea înmărmurită, strîngînd febril între degetele ei fine brațul maestrului Andrieș Alexandru care-și contempla exhaustiv capodopera. Brusc însă, dintr-un motiv necunoscut, un mișcurici sări de la locul său și, extaziat, se îndreptă spre macara, uitînd că proprietatea lui esențială este de a influența haotic metalul de orice fel. Mișcarea cîrligului macaralei căpătă astfel o amploare neprevăzută în program. Ofelia, adusă în pragul celei mai estetice euforii provocate de artă, se aplecă peste balustradă lăsînd brațul maestrului care nu mai avut timp s-o tragă înapoi. Cîrligul macaralei o plezni în plin și o angrenă în legănarea lui care luase proporții gigantice. Mișcuriciul, din alt motiv necunoscut, se întoarse în acel moment la locul său și spectacolul continuă normal, emoționînd pe toți cei care se aflau în Centrul Exhiționist 7. Maestrul Andrieș Alexandru, printr-un scurt exercițiu yoga, își șterse din memorie momentul morții Ofeliei astfel încît putu primi cu cel mai sincer zîmbet pe buze felicitările reprezentantului intergalactic plenipotențiar Mașocat în termenii cei mai elogioși posibili.

Titlul operei sale fu trecut cu litere onorifice în Marea Cartă a Tuturor Galaxiilor, pe scurt Mîcîtîgî, acolo unde și cei de astăzi îl pot citi, silabisindu-l, uimiți de profunzimea și permanența lui nealterate de timp:

„MEȘTERUL MANOLE”.

1974 ANDRIEȘ ALEXANDRU